

Christian Ohm Nicolaus Meier

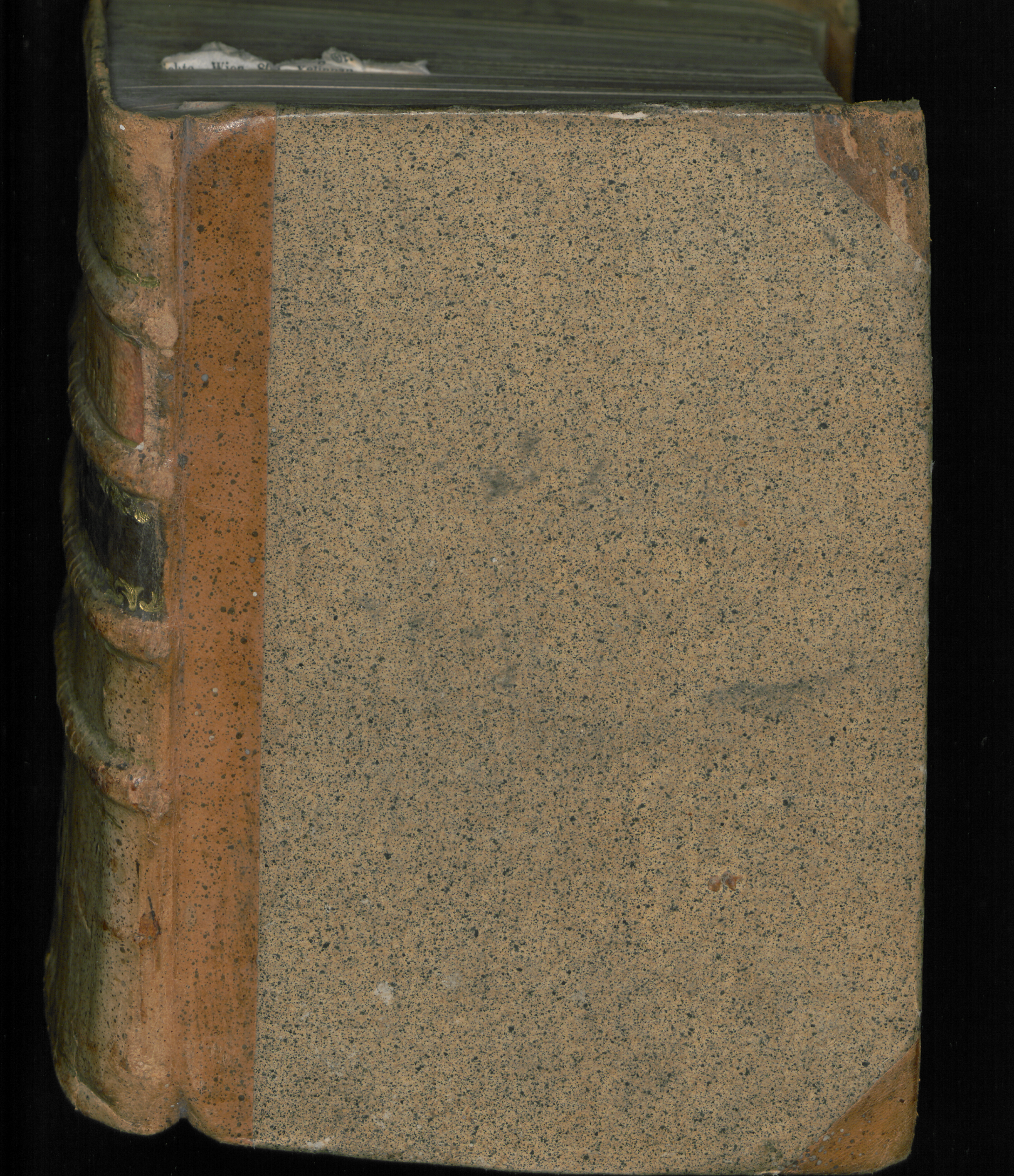
Disputatio Iuridica, De Bonorum Collationibus

Rostochii: Pedanus, 1620

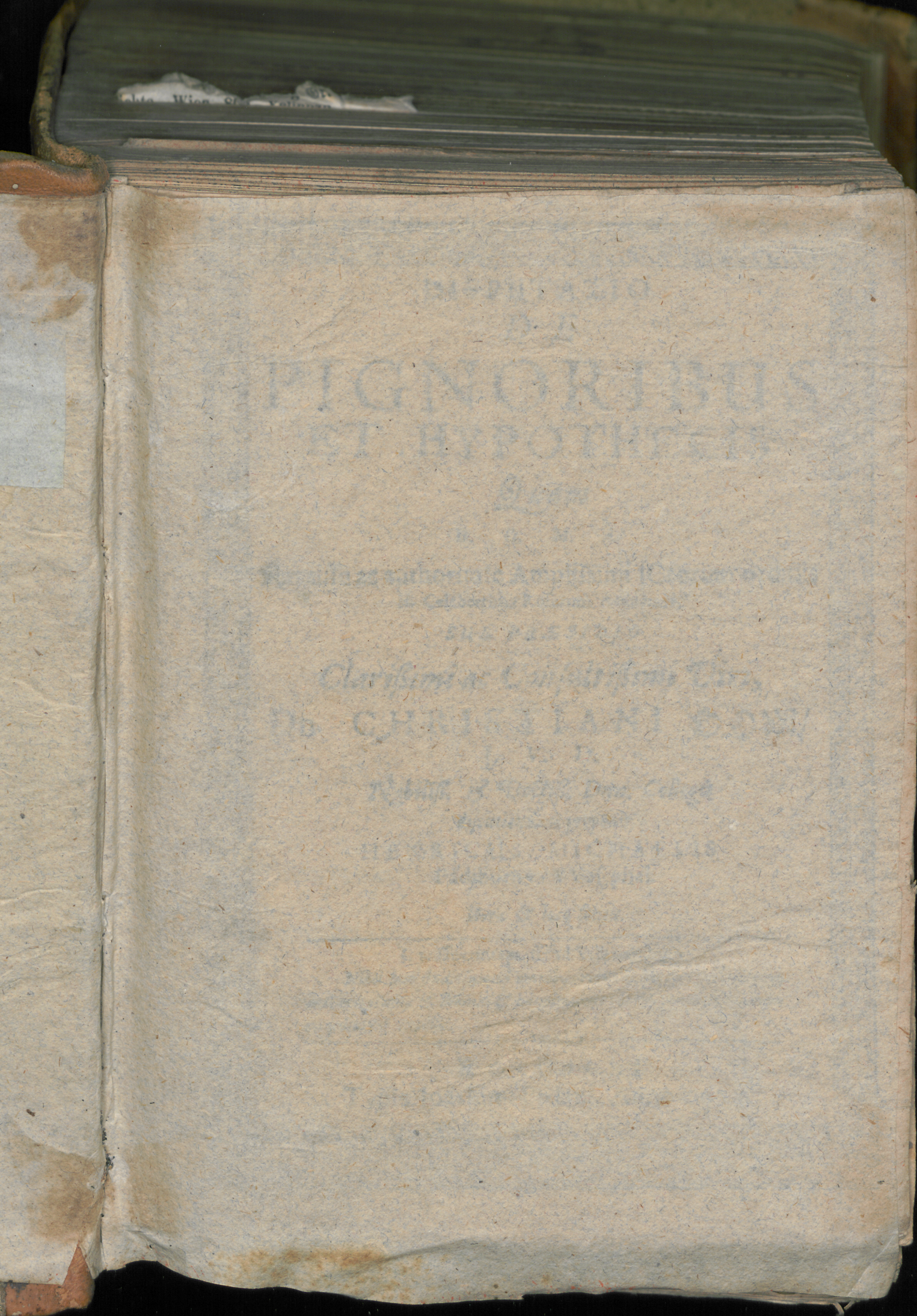
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn788082957>

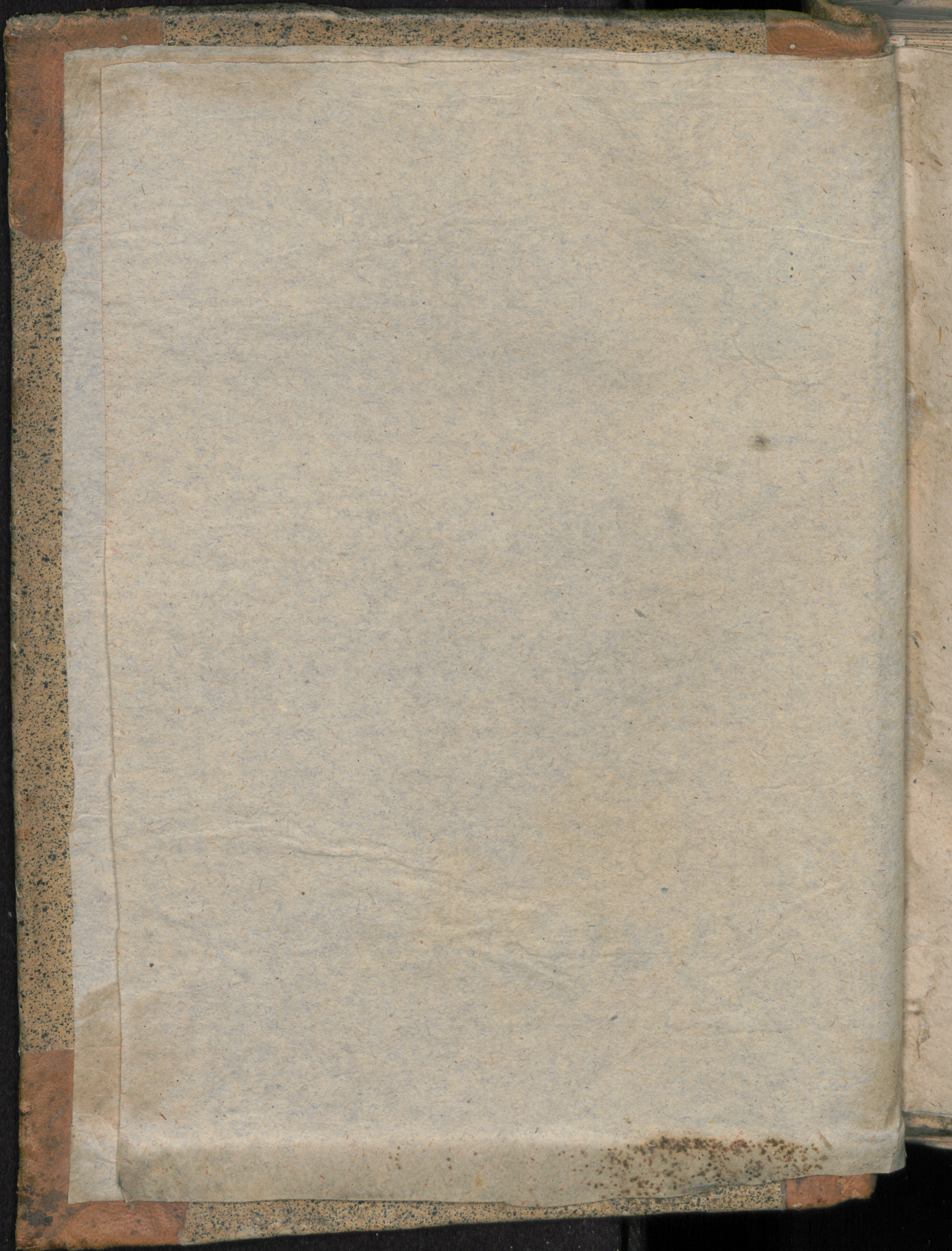
Druck Freier Zugang

N. K. — 2 (171.)

DISPUTATIO JURIDICA, 24
DE
BONORUM
COLLATIONIBUS

Quam

D. O. M. A.

*Permissu & autoritate amplissima Facultatis
Juridicae, in incluta Rosarum Academia,*

PRÆSIDE

CLARISSIMO CONSULTISSIMOq; VIRO,

DN. CHRISTIANO O S M

J. U. D.

Publicæ ventilationi subijciat

JOHANNES MEIER

Osnab. Westphalus.

*In Auditorio majori ad diem 26. Aprilis,
horis ausemeridianis.*

ROSTOCHII

Typis JOACHIMI PEDANI, Anno 1620.

*Præstantissimum & Humanissimum Dn. Georgium
Westphalum, S S L L studiosissimum, amicū singu-
larem, ad præsentem disputationem peramanter
invitat Respondere*

BONORUM
COLLATIONIBUS

L. O. M. A.

Formis & articulis amplioribus Facultatis
Juris, in hunc modum definitis

DR. CHRISTIANO
J. U. D.

Publice recitationi subijcit
JOHANNES MEIER

Ord. Vespertinus

In theatro regio ad hunc locum, Aprilis
data 1777

ROSTOCKII

Vide Joachimi, Anno 1720.

Handwritten text at the bottom of the page, likely a library or ownership mark.

DE
COLLATIONIBUS.

THESIS I.

Ollatio manifestam habet æquitatem. Cum enim Prætor ad bonorum possessionem contra tabulas emancipatos admittat, participesq; faciat cum his, qui sunt in potestate, bonorum paternorum, consequens esse credit, ut sua quoq; bona in medium conferant, qui appetunt paterna. *l. 1. in pr. ff. h. t.*

II.

Origo Collationum ex jure Prætorio fuit perangusta, postea partim interpretatione Jurisconsultorum, partim Constitutionibus Imperatorum, latius extendi cepit. *l. si filius 10. ff. h. t. l. 1. in pr. ff. de dot. coll. l. ut liberis 17. l. illam 19. l. pen. & ult. C. h. t. Nov. 18. cap. 6.*

III.

Est autem Collatio commistio sive confusio bonorum propriorum cum paternis, quæ fit inter coheredes, ut ea omnia inter se ex æquo partiantur. *Cujac. in par. C. h. t.*

IV.

Conferunt inter se descendentes tantum cum agitur de successione ascendentium. *l. ut liberis 17. C. h. t. l. fin. C. com. utr. judic.*

V.

De ascendentibus & ijs qui à latere conjunguntur, nihil cautum reperitur, ac ob id inter eos collationi locus non est. *arg. l. illam 19. C. h. t.*

A 2

Olim

VI.

Olim emancipati contra tabulas ab intestato æquo jure succedentes suis, sui emancipatis, nihil conferebant. *l. 1. in pr. l. Prator 3. §. Julianus 2. & seq. ff. h. t.*

VII.

Hodie tam sui suis & emancipatis, quam emancipati suis, tam ex testamento quam ab intestato, siue eodem siue diverso jure succedant, conferunt. *l. Illam 19. l. fin. Auth. Ex testamento. C. h. t.*

VIII.

Emancipati invicem sibi olim non conferebant, hodie dotem & donationem propter nuptias à patre profectam conferunt. Nam & cum succeditur matri fratres inter se à matre profectam dotem vel donationem propter nuptias, conferre tenentur. *l. 1. §. fin. ff. h. t. l. ut liberis 17. l. Illam 19. l. pen. C. h. t.*

IX.

Liberos qui per legis auctoritatem, per oblationem precum & Imperiale Rescriptum sui juris effecti fuerint, ad similitudinem ceterorum, qui emancipati ex antiquo jure sunt, collationem facere Imperator compelli jubet. *l. Liberos 18. C. h. t.*

X.

Est & collatio inter eos liberos, qui parenti defuncto, veluti matri aut avo vel proavo materno, nec inter suos sunt, nec inter emancipatos; & inter cognatos transversi ordinis, sed patruos tantum, amitas, avunculos, materteras & filios fratrum sororumq; pariter succedentes defuncto parenti. *l. ut liberis 17. l. Illam 19. C. h. t.*

XI.

Ita ut patrum & ceteri in medium conferant dotem vel donationem propter nuptias, pro se datam, vel promissam;

missam; Filij autem fratrum vel sororum, dotem pro suo patre vel matre datam, vel donationem propter nuptias, patruis & ceteris. *d. l. Illam 19. C. h. t.*

XII.

Hi tamen filij dotem pro seipsis datam non patruis & ceteris, sed invicem conferunt. *l. 1. §. si sit nepos 2. ff. de dot. Coll. l. 1. §. ult. ff. de conj. cum emancip. lib.*

XIII.

Si plures sint nepotes unum patrem repræsentantes omnes ut unus conferunt, illisq; vicissim una portio confertur. *l. Cum emancipati 2. §. si duo 7. ff. h. t.*

XIV.

Hinc filio in legitima & nepotibus ex eodem æquis portionibus institutis, tam inter filium cum nepotibus quam inter nepotes solos collatio cessat. *arg. l. fin. C. Com. m. r. judic.*

XV.

Nepos posthumus post mortem avi editus, dicitur bona conferre, licet non possit dici mortis tempore avi bona habuisse, qui ipse nondum in rerum natura erat; Igitur si hereditatem à patre, sive legatum acceperit, hoc conferre debet. *l. Cum emancipati 2. in pr. ff. h. t.*

XVI.

Si filius patris sui successionem appetens sit sub avi potestate, Divi fratres rescripserunt, ut ad collationem avus compellatur. Nisi fortè avus nullum ex his bonis fructum acquirere velit, paratusq; sit de potestate nepotem dimittere. *l. Si quis filium 5. ff. h. t.*

XVII.

Is quoq; qui in adoptiva familia est, conferre cogitur, non tamen ipse, sed is qui eum habet. Planè si hic adoptivus pater ante bonorum possessionem petita

amancipaverit eum, non cogitur ad collationem, & ita
rescripto Divorum fratrum expressum. Sed ita demum
adoptivus emancipatus collatione fratres privabit, si
sine fraude hoc factum sit. *l. 1. §. Is quoque 14. ff. h. t.*

XVIII.

Emancipatus filius controversiam facit impubéri,
qui se filium & in potestate patris fuisse dicit: Querit Ju-
lianus, si bona sua ei emancipatus conferre debeat.
Paulus putat conferendum esse exacta cautione: ut
victus, sicut hereditatem, ita & quæ collata sunt præstet.
l. Prator 3. §. Emancipatus 1. ff. h. t.

XIX.

Adita hereditate, vel suitatis jure transmissa, etiam he-
redi & postumo, nisi mortuus nascatur, confertur. *l. 1. §.*
ibidem. §. l. fin. ff. h. t. l. Postumo 11. C. h. t.

XX.

Jure veteri emancipati suis tam adventitia quam pro-
fectitia bona, quæ quæsiiverunt ante mortem patris & ha-
buerunt tempore mortis ejus, deducto ære alieno, con-
ferunt. Jure novo profectitia tantum. *l. ea demum 6.*
C. h. t. l. 1. §. qui ab hostibus 17. & §. Si emancipato 18. ff. h. t.
l. Illam 19. C. h. t.

XXI.

Et hæc profectitia non modo emancipati, verum
etiam sui conferunt suis & emancipatis, quasi a patre ea
bona non discesserint. *l. fin. C. h. t.*

XXII.

Plane omnes liberi, siue sui juris sint, siue in potestate,
à parentibus profectam dotem, vel donationem propter
nuptias, quæ alia veluti quædam dos est siue ἀνδρῆς, inter se conferunt. *l. ut liberis 17. l. pen. C. h. t. Cujac. 3.*
obs. 30.

Quod

XXIII.

Quod si marito non existente solvendo, filia dotem recuperare nequiverit, olim non integra dos computabatur mulieri, sed id quod ad mulierem poterat pervenire: hoc est, quod facere maritus potest. *l. i. §. Quod si 6. ff. de dot. coll.*

XXIV.

Hodie mulier aut fuit sui juris, aut in potestate patris: Si sui juris, marito vergente ad inopiam, constante matrimonio potest dotem repetere aut vindicare, imò & lucrum donationis propter nuptias. *l. Si constante 24. in pr. ff. Solut. matrim. l. In rebus 30. C. de Jur. dot.*

XXV.

Si in potestate, & ampla fuerit dos, eodem casu cessante patre sola constante matrimonio de dote agere potest. His casibus si maturè mulier major viginti quinque annis (minori parciatur) dotem non repetierit, nihilominus eam conferre fratribus debet, nec liberatur conferendo inanem actionem. *Nov. 97. c. 6. Auth. Quod locum. C. h. l.*

XXVI.

Quod si ampla non fuerit dos, & filia in potestate, quo casu pater voluntate filiae agere debuit: culpa & cessatio patris filiae non nocet. Et liberatur conferendo nudam actionem dotis, & fert ex bonis paternis partem suam integram. *d. Novell. 97. cap. 6. ubi Cujac.*

XXVII.

Cum dos confertur, impensarum necessariorum non vero ceterarum, fit detractio. *l. i. §. cum dos 5. ff. de dot. coll.*

XXVIII.

Expensae quae consumtae sunt in nuptiis liberorum, in collationem non veniunt, nisi pater aliter testamento caverit. *arg. l. Et qui 3. §. fin. ff. de muner. & hono. arg. l. Quae pater 32. ff. famil. ercisc.*

Vestes

XXIX.

Vestes & ornamenta muliebria, quæ liberi à parentibus tempore nuptiarum acceperunt, non conferunt, nisi sint pretiosiora, vel ita data, ut non semper, sed ad certum usum ijs uterentur. *arg. l. Id peculium 25. ff. de Pecul.*

XXX.

In bonis computantur actiones, ideo & in collationem veniunt. Excipitur actio Injuriarum, quæ magis vindictæ quam pecuniæ persecutionem habet. *l. Cum emancipati 2. §. Emancipatus 4. ff. h. t.*

XXXI.

Quæ debentur sub conditione, si ex contractu, conferuntur, diversum est si ex causa legati conditionalis debeantur. *d. l. Cum emancipati 2. §. id quoq; 3. ff. h. t. l. Qua legata 18. de R. J.*

XXXII.

Sui donationem simplicem ab intestato conferunt, ex testamento verò instituti, donata præcipua retinent. Emancipati quoq; suis donationem simplicem conferre tenentur. *l. Si donatione 13. C. h. t. l. Filia 18. C. famil. erisc. l. ut liberis 17. in fin. C. h. t.*

XXXIII.

Emancipati emancipatis, vel quoties de matris aut avi materni hereditate agitur, liberi invicem sibi donationes simplices, ab ijs parentibus profectas non conferunt, nisi inæqualitas evidens fuerit, vel donator hujusmodi legem tempore donationis indulgentiæ suæ imposuerit. *l. Illud 20. in fin. C. h. t.*

XXXIV.

Nec Castrense nec Quasi Castrense peculium fratribus confertur. Hoc enim præcipuum esse oportere multis constitutionibus continetur. *l. i. §. nec castrense 15. ff. h. t.*

Hinc

XXXV.

Hinc data liberis intuitu vel ratione militiæ, veluti arma, equi, vestes convenientes militiæ non conferuntur.

l. si filiusfamilias 4. C. Famil. erciscund.

XXXVI.

Æquè libri & sumtus studiorum gratia liberis à parentibus suppeditati, non conferuntur, nisi credendi animo pater subministrasse fuerit comprobatus, vel nisi in pravos usus collocaverint, vel pater bona filij habuerit.

arg. l. 50. ff. famil. ercisc. l. 1. §. sed an id 16. ff. h. t. arg. Auth.

Quod locum: C. h. t. arg. l. 1. §. confertur 23. ff. h. t. arg. l. ult. ff. de Pet. hered.

XXXVII.

Filius studijs à patre dicatus, ex hereditate communiter alatur donec cursum suum absolvat, fratres cogi non possunt. Nomina tamen vivente patre facta, ex communi hereditate solvenda sunt. *arg. l. Et si filiusfamilias 15. ff. de Muner. & honor. l. Macedoniani 5. C. ad Se Maced.*

XXXVIII.

Sed an id quod dignitatis nomine à patre datum est, vel debetur, conferre quis in nomina cogatur, videamus? Et ait Papinianus lib. 13. quæstionum, non esse cogendum. Hoc enim propter onera dignitatis præcipuum haberi oportere. Sed si adhuc debeatur, hoc sic interpretandum est, ut non solum oneretur is qui dignitatem meruit, sed commune sit omnium heredum onus hoc debitum. *l. 1. §. Sed an id 16. ff. h. t.*

XXXIX.

Ut Castrense peculium liberi conferre minimè coguntur, ita & alias res, quæ parentibus acquiri ex novis Constitutionibus prohibentur, proprias liberis manere Imperator censuit. *l. fin. C. h. t. l. Cum oportet 6. C. de bon. qua liber.*

B

Fru-

XL.

Fructus ex adventitijs ad patrē pertinentes, si à filio percepti sint, nisi connivente ad hoc patre factum sit, in collationem veniunt. *arg. l. Cum oportet 6. §. non autem 2. vers. Sin autem. C. de bon. quæ liber.*

XLI.

Ea quæ filius mercator, suo nomine & periculo negotiationem exercens, industria & assiduitate, ex pecunia Patris quæsitit conferre non tenetur. *l. Postulante 44. §. Sed in huiusmodi 1. ff. ad SC. Trebell.*

XLII.

Liberis qui operas parentibus præstant, laborando in agris vel vineis, quamvis stricto jure nihil debeatur, tamen æquū est, ut arbitrio boni viri aliqua præcipua portio eis assignetur. *arg. l. Sejo. 10. in pr. ff. de Annuis legat.*

XLIII.

Quæ ob causam nubendi, ducendi vel similem liberis à parentibus data sunt, conferenda esse rectius pleriq; defendunt. *arg. l. Penult. C. h. t.*

XLIV.

Pro pietatis tamen ratione filio ab hostibus redempto, solutam pecuniam pro lytro à patre, filius conferre non tenetur. *arg. l. Liber 17. C. Postlim. revers.*

XLV.

Pecuniaria condemnatio, pro delicto filij soluta, in collationem venit, nisi adventitium peculium filius habuerit. *Bart. in l. 16. de Pecul. Legat.*

XLVI.

De illis quæ sine culpa filij, post mortem patris perierunt, quæritur ad cuius detrimentū ea pertinere debeant & pleriq; putant, ea quæ sine dolo & culpa perierunt, ad collationis onus non pertinere. Et hoc ex illis verbis intelligendum esse, quibus Prætor viri boni arbitrati jubet

con-

conferri bona. Vir autem bonus non sit arbitraturus,
quod nec habet, nec dolo, nec culpa desijt possidere. *l. Cum
emancipati 2. §. de illis 2. ff. h. t.*

XLVII.

Æquè ea quæ ante mortem patris à filio alienata sunt,
non conferuntur, nisi id in fraudem factum fuerit. *l. 1. §.
ult. ff. de Dot. Collat. l. 1. §. confertur 23. ff. h. t.*

XLVIII.

Confert heres coheredi regulariter rem quam acce-
pit, in specie, nec sufficit æstimationem conferre. *arg. l. 1. in
pr. ff. h. t. junct. l. Obligamur 52. §. Necessitate 7. ff. de O & A.*

XLIX.

Si tamen heres fundum vel rem collationi subiectam
alienasset, nec in specie conferre posset; Satis est æstima-
tionem conferre, facta reputatione temporis, quo colla-
tio petitur. *Castal. ad l. 20. ff. Famil. ercisc.*

L.

Jubet prætor ita fieri collationem, ut rectè caveatur.
Caveri autem per satisfactionem oportere, Pomponius
ait. An pignoribus caveri possit videamus? Pomponius
libro 79. ad Edictum scripsit & Reis & Pignoribus rectè
caveri de collatione, & ita Ulpianus quoq; putat. *l. 1. §.
jabet 9. ff. h. t.*

L I.

Quamvis autem Edictum Prætoris de cautione lo-
quatur, tamen etiam re posse fieri collationem Pomponius
lib. 79. ad Edictum scripsit. Aut enim re aut cautione
facienda collatio est. Igitur dividat bona sua cum fratri-
bus, & quamvis non caveat satisfacit edicto. *l. 1. §. Quam-
vis 11. ff. h. t.*

L II.

Sed etsi quædam dividat, de quibusdam caveat, æquè
dicitur satisfecisse. Sed cum possint esse quædam in oc-
culto non satis confert, qui non cavit, quamvis dividat.
Si igitur constet inter partes quid sit in bonis emancipati,

sufficiens collatio est divisio, si non cōstet, sed dicatur
quædam non esse in commune redacta, tunc propter in-
certum cautio erit interponenda. *d. l. 1. §. Quamvis 11. ff. h. t.*

LIII.

Sed etsi tantum fortè in bonis paternis emancipatus
remittat, quantum ex collatione suis habere debet, dicen-
dum est emancipatum satis contulisse videri. Idem etsi
nomen paterni debitoris delegaverit, vel fundum remve
aliam dederit, pro portione bonorum quæ conferre de-
buit. *d. l. 1. §. Sed etsi 12. ff. h. t.*

LIV.

Fit etiam tam bonorum quam dotis collatio, liberan-
do coheredes à necessitate præstandi id quod defun-
ctus promisit. *l. 1. §. pen. ff. de dot. collat. l. si pater 2. C. h. t.*

LV.

Si frater cavere non possit, curator portionis ejus con-
stituitur, apud quem resecta pecunia collocetur, ut tunc
demum recipiat quod redactum est, cum bona propria
contulerit. Quod si per contumaciam actiones denega-
tæ sint, oblata postea cautione, recipit jus pristinum. *l. 1. §. si frater 10. ff. h. t.*

LVI.

Si per inopiam emancipatus cavere non possit, non
statim ab eo transferenda est possessio, sed sustinendum
donec possit invenire fidejussores, ut tamen de his quæ
mora deteriora futura sunt, his qui in potestate sunt, actio
detur, ipsiq; caveant in medium se collaturos, si cautum
eis fuerit. *l. Cum emancipati 2. §. fin. ff. h. t.*

LVII.

Portiones collationum ita erunt faciendæ, ut personæ
quoq; conferentis numeretur & partem faciat. *l. 1. §. fin. ff. h. t.*

LVIII.

Quoties contra tabulas bonorum possessio datur,
eman-

emancipati bona sua conferre debent, his solis qui in potestate patris fuerunt. Hoc quemadmodum expediri oporteat, Julianus quærit. Nam si bona à patre relicta & emancipatorum in medium conferantur, & ita viriles partes sumantur, eveniet ut & emancipatis collatio ab ipsis facta profit. *l. Prætor 3. §. Julianus 2. ff. h. t.*

LIX.

Videamus ergo ne commodissimum sit emancipatos quartam partem, ex bonis paternis ferre, ex suis tertiam. Quod Julianus dicit exemplo manifestius fiet, ponamus patrem quadringenta reliquisse, & duos in potestate filios, duos emancipatos, ex quibus alterum centum, alterum sexaginta in bonis habere. Is qui centum, habebit, centum triginta tria & trientem feret, is verò qui sexaginta contulerit, centum viginti. Atq; ita eveniet ut collationis emolumentum, ad solos qui in potestate remanserint proveniat. *d. l. Prætor 3. §. Julianus 2. ff. h. t.*

LX.

Si tres emancipati duo in potestate sint. Cajus Cassius libro septimo juris civilis tertias conferendas putat, ut emancipati, quia invicem non conferunt, unius loco sint, nec indignari eos oportere, si plus conferant & minus accipiant, quia in potestate eorum fuerit bonorum possessionem omittere. Julianus quoq; Cassij sententiam sequitur. *l. Cum emancipati 2. §. Si tres 5. ff. h. t.*

LXI.

Si ex dodrante fuit institutus filius, qui erat in potestate, extraneus ex quadrante, emancipatum accipientem contra tabulas, pro quadrante tantum bona sua collaturum, Julianus ait, quia solum quadrantem fratri abstulit. Argumentum pro hac sententia adfert Pomponius, quod filius emancipatus, nepotibus ex se natis, solis conferre cogitur. *l. 1. §. Si ex dodrante 3. ff. h. t. Cujac. 3. Obs. 29.*

LXII.

Legi Collationis datæ post divisionem factam non parens officio judicis cogitur, ante divisionem conferre nolenti actiones hereditariæ denegantur. *l. Si soror 8. l. Possumo 11. C. h. t.*

LXIII.

Ex causa donationis vel aliunde alicui quæ sita, si successionem respuerit, conferre fratribus compelli non potest. *l. Ex causa 25. C. Famil. ercisc.*

LXIV.

Si frater contulerit fratri quasi agniturus bonorum possessionem, & non agnovit, repetere eum posse Marcellus libro quinto Digestorum scripsit. *l. si filius 13. ff. de Condict. caus. dat. caus. non secut.*

LXV.

Emancipatus præteritus si dum deliberat, caverit de bonorum collatione, nec bonorum possessionem petierit, agente fratre ex Stipulatu, ipso jure tutus erit. *l. Prætor. 3. §. emancipatus 5. ff. h. t.*

LXVI.

Alioquin is qui conferre promisit, si non conferat ex hac stipulatione, siue dolo fecerit quo minus conferat, quanti ea res erit, in tantam pecuniam condemnatur. *l. Si quis 5. §. fin. ff. h. t.*

LXVII.

Collatio propriè respicit ad bonorum possessionem contra tabulas, aptatur tamen etiam ad bonorum possessionem unde Liberi & ad querelam inofficiosi testamenti & ad omnem causam intestati. *l. 1. in pr. ff. h. t. l. ut liberis 17. C. h. t.*

LXVIII.

Extenditur etiam collatio aliquatenus ad causam publicatorum bonorum. *l. Si deportatus 8. C. de bon. prosc. & damnator.*

LXIX.

Hodie collatio etiam fit ex testamento, nisi expressè
cam

eam parens cellare delignaverit. *Novell. 18. cap. 6. Auth.*
Ex testamento. C. h. t.

LXX.

Finis Collationis est, ut liberis pari modo prospiciatur, atq; ita æqualitas inter illos servetur. *arg. l. 1. in pr. ff. h. t. ubi Wesenb. in parat. n. fin.*

COROLLARIA.

Civilia.

1. Utrum in procuratore plena ætas requiratur, an vero 17 anni sufficiant? Posterius videtur esse probabilius.

2. An Matrimonium patriæ potestatis dissolvendæ sit modus? N.

3. An Jus Retractus habeat locum, proximior non offerente justum rei pretium? N.

Feudalia.

4. An Vassallus tempore belli opem ferre teneatur Domino suis sumptibus? Dist.

5. An à Filio Vassallo juvandus sit Dominus contra patrem vel patriam arma suscipiens? N.

6. An Clerici Feudorum sint capaces? Dist. *inter onera realia o*

Politica.

7. An Dardanarii & Pantapola à Magistratu benè constituta Reipubl. coercendi? A. *si n. sit realia o*

8. An urbes mænibus, arcibus ac propugnaculis sint munien- *si n. sit realia o*

9. An periculosa sit in Rempubl. peregrinorum admissio? A. *si n. sit realia o*

Average.

Johannes Mejerus Osnabrugensis

Metaphysicorum (o in i verso)

En Juris Nova Mæsis in Herba. Segni.

Impiger ut glebas convellit arator adunco
Vomere, facundæ luxuriantis agri,

Hunc

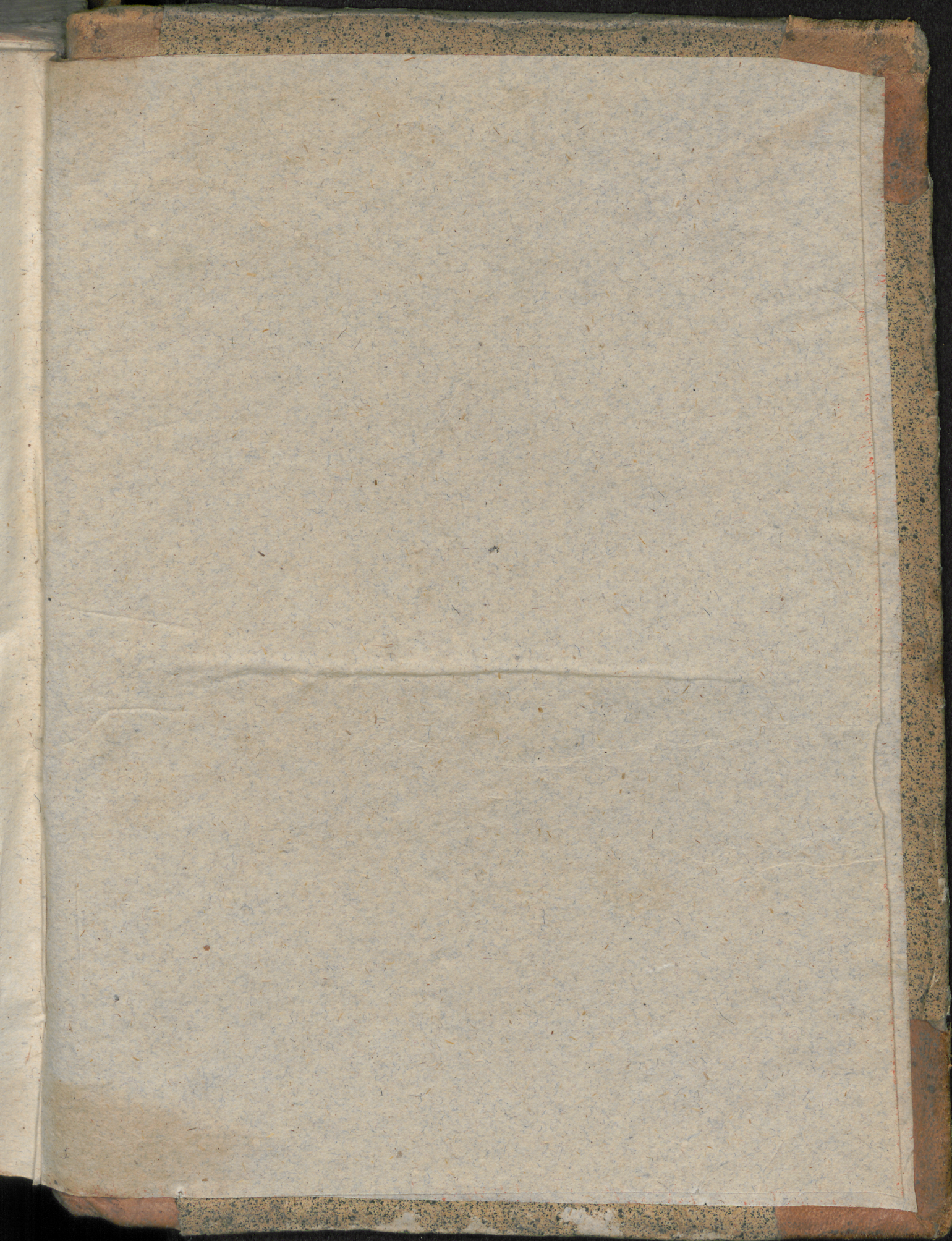
Hunc ut nec roseis veniens Aurora capillis,
 Otia, comperta est, desidiosa sequi,
 Hesperus aut nigro rutilans cum surgit ab ortu
 Horrentem reperit tadia duri operis,
 Non hanc tempestas stridentibus horrida ventis,
 Non aestus rapidus, non glacialis hyems,
 Aestivum timuisse jubar, vel cadere nimbis
 Compulit, arctoum vel trepidare gelu.
 Donec inexhausti mox premia justa laboris
 Proferat omnigena fertilitatis ager.
 Haud secus Aonidum tu dulcis alumne sororum,
 MEIERE, ô patrij floscule, spesq; soli,
 JANE voluminibus Juris studioq; forensi
 Dedite, dum Themidi sacra verenda facis.
 Subdola non Syren validis te innectit habenis,
 Nec Venus illecebris perniciofa suis,
 Non Bacchi Cererisq; liquor te compede vinctum
 Detinet, ingenij pestis acerba boni;
 Sed labor Herculeus, generosa mentis alumnus,
 Te exercet, nec te dulce fatigat onus.
 Donec florenti tibi quæ (EN!) NOVA MESSIS IN
 HERBA
 Proferat haud SEGNİ fœnore JURIS opes.
 Inde super titulos & avita laudis honores
 Scandas, & Themidos sis columenq; fori.
 Quod felix, faustumq; tibi precor, omine dextro
 Aspirent votis prospera fata tuis.

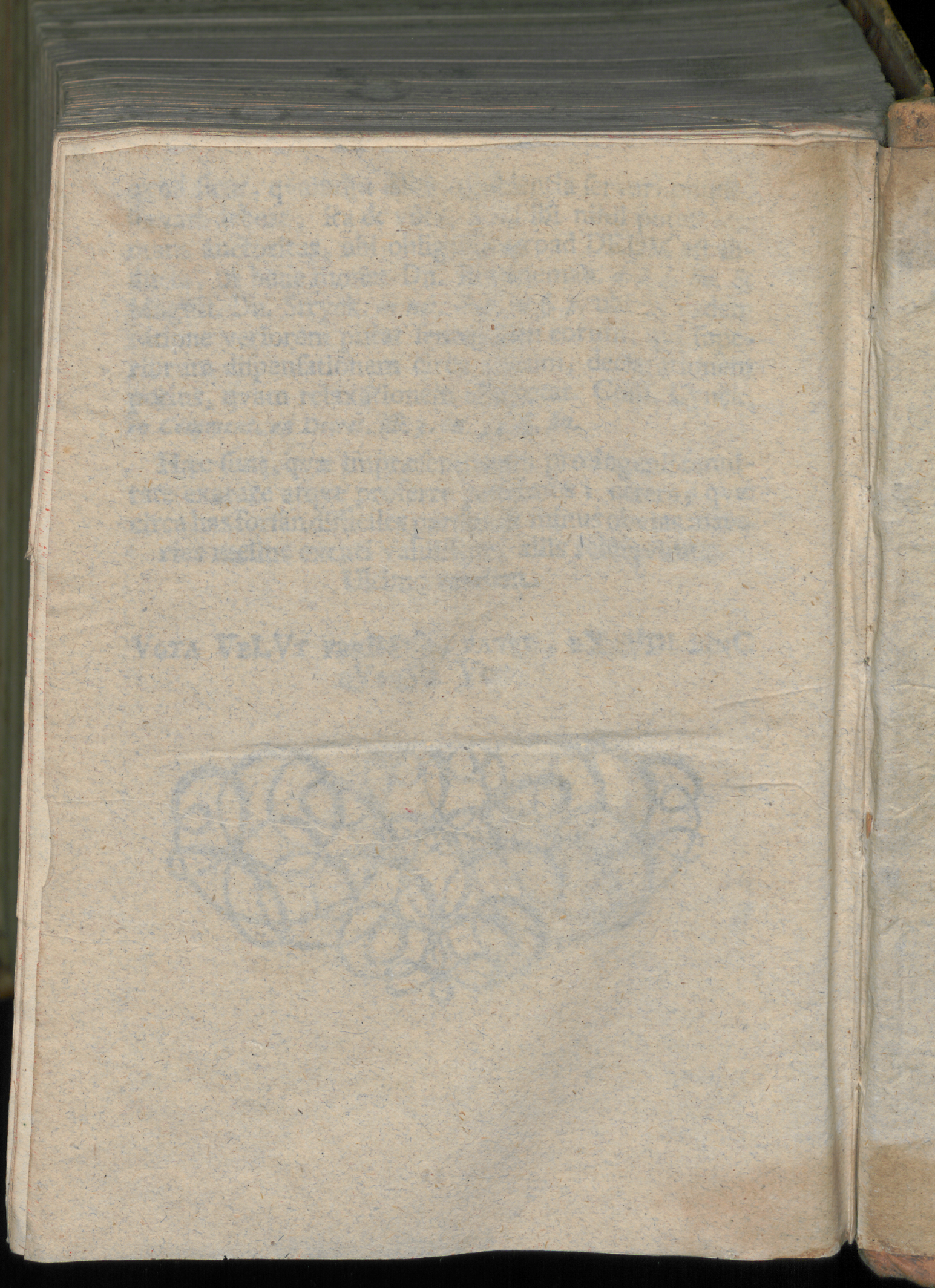
Sincerae amicitiae & benevolentiae
 contestandae ergo

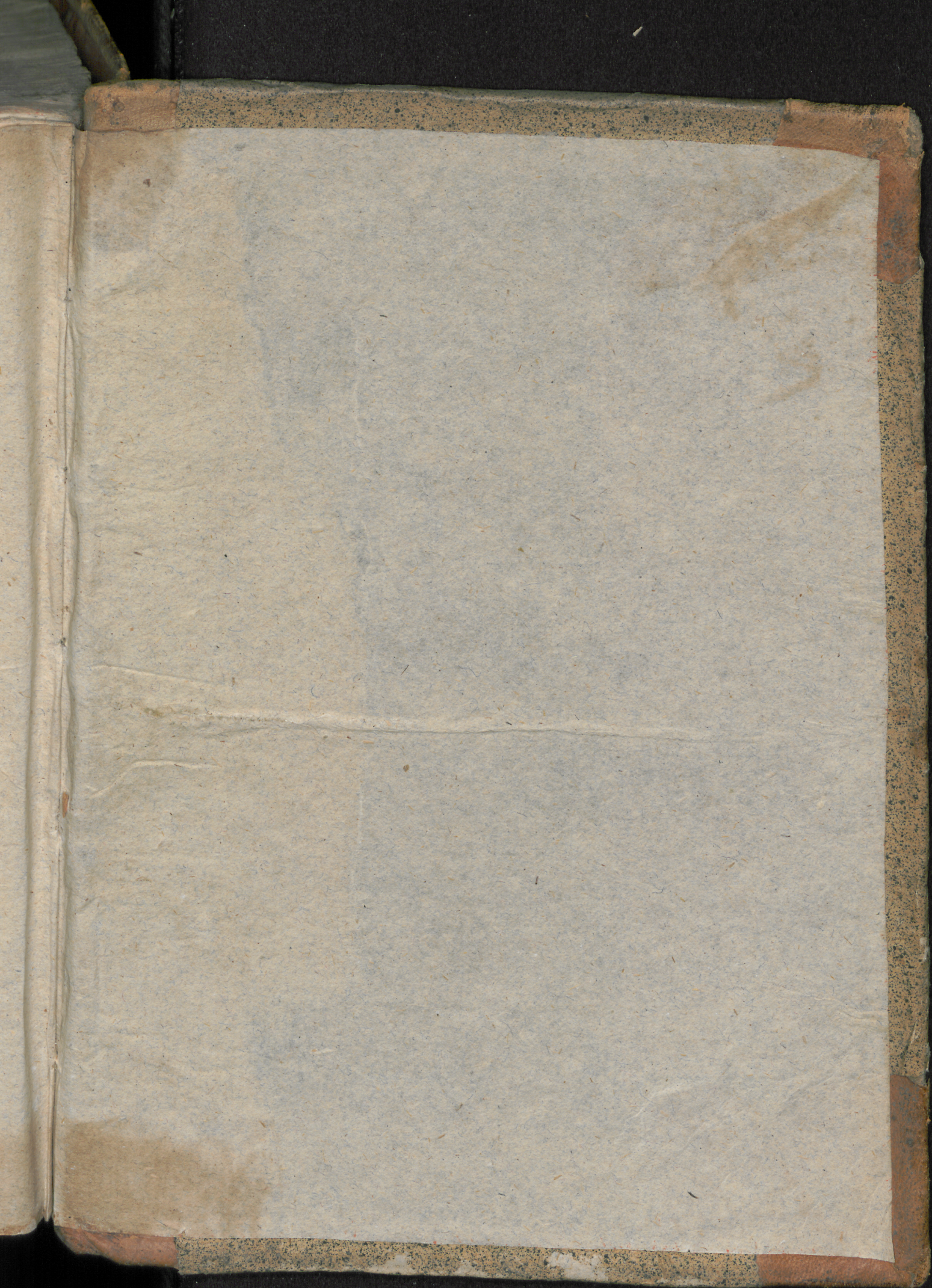
adpositum à

THEODORO CRUSIO

SS. LL. Stud.

quod sicut, quam
servari debeat;
mana auctoritas
ducta, ut bene n
Magnif. Dn. Stry
ratione veriorē
riorum dispensat
potius, quam re
in Comment. ad D

Hæc sunt, qua
tate exarare atq
circa has forsan d
rias melius ex

VOTA VEL VT

conscientia servari potest,
quia ibi nihil potest hu
atio quoad DEUM est in
Brunneman. d. 1. §. fin. &
ibid. ad §. 8. ubi ex eadem
tentiam eorum, qui supe
ca votum, declarationem
esse putat. Conf. Lynck.
it. 34. §. fin.

tiarum pro ingenii tenui
potuimus; cetera, quæ
tim, & minus obvias mate
rent, aliis relinquimus.
andem

PATER, EXAUDI HINC
VOTA!

